

**Пам'ятайте
про
Україну!**

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Нью-Йорку (212) 227-4125
УНКОС: (201) 451-2200
з Нью-Йорку (212) 227-5250
(212) 227-5251

PIK LXXXIV. Ч. 143. ДЖЕРСІ СІТІ І НЬЮ ЙОРК. ЧЕТВЕР, 23-го ЧЕРВНЯ 1977 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK. THURSDAY, JUNE 23, 1977 No. 143. VOL. LXXXIV.

ВІДБУВСЯ СВІТОВИЙ З'ЇЗД ДОШКІЛЛЯ

Торонто (І.П.). — Заходами Екзекутиву Світової Ради Дошкілля в ЗСА та Організаційної Комісії при Крайовому осередку дошкілля Канади був зорганізований Другий світовий З'їзд українського дошкілля. У середу, 25 травня 1977 р., тут в залі Українського дому при вул. Крісті, голова Крайового Осередку Дошкілля, п-і Ірена Басер, привітала прийнятих: Управу і членів Світової Ради Дошкілля, учительств, представників організацій і гостей. Відкрила З'їзд голова СРД І. Пеленська, вітаючи учасників, зокрема членів СРД з далеких країн. Підкреслила, що З'їзд відбувається у часі поступу асиміляційного процесу на чужині і русифікації української дітвори на Рідних землях, де до дитячих садків впроваджено московську мову, дітям вполюється атеїстичний світогляд і не-християнська стітка. Наш З'їзд повинен запланувати далішню протидію в обличчя цього загрозливого явища.

Оплдм — Іван Боднарчук, від Шкільної Ради УКАА — п-і Наталія Хомачук. 3 черги схвалено порядок нарад З'їзду. О 10:45 почалися Загальні збори Світової Ради Дошкілля вибором Комісії: верифікаційної (Романа Келембег — голова), резолюційної і правлячої (Валентина Терешкун — голова). Номінаційна комісія під проводом п-і Марії Максимець діяла надовго перед З'їздом.

З'їзти з діяльності зложили членки Управи СРД з Детройту: голова І. Пеленська, секретарка І. Пеленська, фінансова референтка і скарбничка В. Гордінська, І. Лончина — членка Контрольної Комісії. Звіт з діяльності обіймав час від першого З'їзду 1967 р. до 1977 р. і подавав праїний в ділянках: координаційній, організаційній, статистичній (Закінчення на стор. 4-й)

З'ЇЗД ДИРЕКТОРІВ ТА УЧИТЕЛІВ ШКІЛ УКРАЇНОЗНАВСТВА

Нью-Йорк. — У суботу, 25-го червня, ц.р., о год. 10-й ранку, тут в домі УКАА-СУА при Другій есенно відбувся загальний З'їзд делегатів — директорів та учителів шкіл українознавства Шкільної Ради УКАА, як педагогічного сектора нашого рідного шкільництва. У програмі нарад З'їзду передбачено звіти членів Управи з проробленої праї, звіт Контрольної комісії, вибори нової управи, та розгляд різних педагогічних проблем.

Кляси українських танків при Королівському балеті Вінніпегу

Вінніпег (КУК). — В рамках Фестивалю Манітоби, дня 16-го червня 1977 відбувся в Вінніпегу для численних гостей, запрошених Міністерством туризму і культурних справ, попис класу українських танків при Вінніпезькому Королівському балеті, знаому зі своїх виступів в цілому світі, які від трьох літ проводять Дарія Ніжніківська-Снігурович, колишня солістка українського балету Львівської опери.

Виступ учнів класу початківців і завансированих студентів, які виконали ряд українських танків хореографі п-і Ніжніківської-Снігурович, публіка прийняла з правдивим ентузіазмом. В програмі вечора включено теж виступ 15-літнього скрипаля Лаврентія Лейдєра, якому знавіть пророкують світову кар'єру. Господарем попису був директор культурних справ Міністерства Ярослав Семчишин.

Тисяча несподіваних гостей подивлялі Осередок УПЦ в Бавнд Бруку

Савт Бавнд Брук (Я.П.). — Вівторок, 14-го червня ц.р. був «міні-святком» у ЗСА. Був це День Прапора (Флер Дей), — для працюючих людей будний день. Тож коли Історична Спілка повіту Сомерсет в Нью-Джерсі організувала серію прогулянок по історичних місцях околиці і попросила дозволу включити «Дім Фішера» в маршрут, що це було сподіватися, що це прогулянка для пенсіонерів.

Консисторії, гості оглянули родинний цвинтар Фішерів, який є зародком теперішнього Цвинтаря-Пантеону при Церкві-Пам'ятнику, а також саму Церкву-Пам'ятник і Музей при ній. Слід зазначити, що зацікавлення відвідувачів перейшло у неприємне захоплення при огляданні Церкви і Музею. Церковне і народне місце, маєстат Церкви-Пам'ятника, багатство Музею, — і все це, «ваше українське», робило на відвідувачів помітно велике враження.

Хоч Український Православний Осередок в Савт Бавнд Бруку є відомий місцевому населенню як з преси, так і з наочного знайомства, особливо відкопи при церкві Сестричтва почали від 1972 р. влаштування рідзівні і великодні базари, — та ще ніколи не перейшло стільки не-українців через Церкву, Музей і будинок Консисторії на протязі одного дня. Жаль тільки, що не стояли ми з фотоапаратами на потовілі.

Відкриті двері до наших скарбів приносять нам славу і прихильність відвідувачів. Неодноразово духовний міст був збудований в цей день. Тисяча американців навчилася в той день дещо про Україну і українців. На другий раз прихильно кожному гостеві синьо-жовту стрічку.

ПЛАСТ

СУМА

ОДУМ

ВСЯ МОЛОДЬ — ДО ТАБОРІВ!

УКРАЇНСЬКІ БАТЬКИ, ДУШПАСТИРІ, ПРОВІДНИКИ ГРОМАД!

Майже 100 років тому перші українські поселенці-піонери, часто навіть не знаючи свого національного імені — успішно змагалися проти асиміляції („перетоплюючого казана“) за повноправну інтеграцію української спільноти в американське життя. Чим ми гірші?

В окупованій Україні значно важче змагалися проти денационалізації, бо там провадиться пляново-державна геноцидна русифікація, там „навіть молитися ворог не дасть“.

Президент Кеннеді назвав Америку „нацією емігрантів“. Дискримінаційну практику „перетоплюючого казана“ відкинуто Урядом. Етнічні групи шукають свого історичного коріння, а розвиваючи свої національні культури й зберігаючи історичні традиції — збагачують тим самим американську культуру. Америці потрібно багатомовних громадян.

Багато пишеться про загрозу асиміляції нашої молоді, замирання української мови за океаном, зниження українського культурного рівня, особливо серед молодого покоління.

Добре бити на сполох, але ще краще — реально діяти!

МОЛОДІ ЛІТНІ ТАБОРИ, ЯК УКРАЇНСЬКІ ОСТРОВИ — ЧЕКАЮТЬ НА НАШУ МОЛОДЬ!

ПОДБАЙМО СПІЛЬНО, ЩОБ УСІ ДІТИ, ВСЯ НАША МОЛОДЬ ПРОВЕЛА ЛІТО НА ВЛАСТИВОМУ МІСЦІ — В УКРАЇНСЬКИХ ТАБОРАХ!

Табори це не лише чудова природа, поживний харч і догляд, — МОЛОДІ ТАБОРИ — ЦЕ:

— УКРАЇНСЬКА МОВА, ПІСНЯ, ТАНОК, КУЛЬТУРА, РІДНЕ СЕРЕДОВИЩЕ,

— УКРАЇНСЬКА МОЛИТВА І УКРАЇНСЬКІ ТОВАРИСТВО,

— НАГОДА ДЛЯ ЗНАЙОМСТВА МІЖ УКРАЇНСЬКИМИ ЮНАКАМИ І ЮНАЧКАМИ, ДРУЗЬБА, ЩО

ЗГОДОМ ПЕРЕРОДИТЬСЯ В УКРАЇНСЬКУ РОДИНУ,

— ПІДВИЩЕННЯ ЗНАНЬ ПРО УКРАЇНУ, БО ВСІ МОЛОДІ ОРГАНІЗАЦІЇ МАЮТЬ ЗА ЦІЛЬ

ВИХОВАТИ МОЛОДЕ ПОКОЛІННЯ НАМ НА ЗМІНУ!

— МОЛОДЬ У ТАБОРАХ — ЦЕ УКРАЇНСЬКА ВІДПОВІДЬ МОСКВІ НА ПЕРЕСЛІДУВАННЯ Й

РУСИФІКАЦІЮ В УКРАЇНІ!

Якщо Ваша дитина ще не вписана до української молодечої організації — впишіть її за Вашим бажанням, —

НЕХАЙ ЧУЖА ВУЛИЦЯ НЕ МАТИМЕ УКРАЇНСЬКОГО ПОПОВНЕННЯ!

ВСЯ МОЛОДЬ — ДО ТАБОРІВ!

За КПС
пл. сен. Андрій Мицько

За ГУ СУМА
інж. Мирослав Шмідель

За ГУ ОДУМ
д-р Анатолій Лисий

ЖІСКАР Д'ЕСТЕН НЕ ПОГОДЖУЄТЬСЯ З БРЕЖНЄВИМ ЩОДО ЛЮДСЬКИХ ПРАВ, ІДЕОЛОГІЇ І ОБОРОНИ

Париж. — У вівторок, 21-го червня, тобто, в другий день нарад між совєтським верховодом Леонідом Брежнєвим і французьким президентом Валерієм Жіскар-Д'Естеном, виявилися глибокі розбіжності в поглядах цих двох державних мужів щодо справи людських прав, застосування ідеології та відносин оборонних цілей Франції.

Того дня президент Жіскар Д'Естен гостро відповів на закиди Брежнєва, висловлені дещо раніше, що, мовляв, наголосовування питання людських прав лідерами Заходу, зокрема президентом Джиммі Картером, перешкоджає дальшому розвитку політиці детанту, бо нібито противиться постановам Гельсінкської угоди щодо „співробітництва“ між Сходом і Заходом та що Франція переставляє „незалежну оборонну політику“, а все більше пов'язує свої військові плани з планами Північно-Атлантичного Союзу (НАТО).

Французький Президент відкидаючи ці твердження Брежнєва, сказав, що країни Заходу вважають, що політика детанту мусить бути базована на пошануванні людських прав, додаючи, що виступи в обороні цих прав не мають на меті довести до конфронтації між Заходом і Сходом. Політика детанту мусить бути застосована „в усіх частинах світу“, мусить

включати „принцип поміркованості в ідеологічному суперництві“ та запевняти невтручання у внутрішні справи інших країн — заявив Президент Франції.

Щодо закиду Брежнєва, що Франція всебільно пов'язує свої оборонні плани з НАТО, президент Жіскар Д'Естен сказав, що французька оборонна політика дала незалежне, але додал, що хоча Франція не бере участі у військовій структурі НАТО, то далі є членом цього політичного союзу. Французький Президент підкреслив, що всі партії його країни підтримують це становище, натякаючи цим, що навіть французька комуністична партія висловила бажання співробітничати з НАТО на політичному відтинку. Між іншим, Жорж Марше, лідер французької компартії, заявив у вівторок, 21-го червня, що не планує зустрічатися з Брежнєвим, бо не вважає, що мусить відбудувати з ним нараду „кожного разу, коли Брежнєв прибуде до Парижу“.

У вівторок Брежнєв і совєтський міністр закордонних справ поклали вінок на могили Невідомого Воїна в Парижі, а Брежнєв відвідав посольства Парижу Жака Шіраха, політичного суперника президента Жіскара Д'Естена. Того самого дня відбулися два прийняття: в совєтській амбасаді та в палаті французького Президента.

Парламент Канади висловив затурбованість порушенням людських прав

Оттава, Онт. — Канадська Палата послів одноголосно схвалила рекомендацію одного із своїх членів, закликаючи всі держави, що підписали Гельсінкське домовлення „вірно обмірковувати“ справу людських прав під час Београдської конференції.

Резолюція в шій справі запропонував посол Станлі Гайдаш за Пардлей в середу, 15-го червня, саме в день, як в Београді починалася конференція. Посол

Ллойд Франсис із Західної Оттави підтримував пропозицію Гайдаша.

В пропозиції сказано: „Ця палата закликає держави, що підписали цей (Гельсінкський) договір вірно слідкувати за людськими правами та подібними міжнародними договорами, і висловлює стурбованість всіх канадців репресіями і переслідуваннями проти людей, які бажують користуватися засадничими правами“.

В БЕОГРАДІ СХІД І ЗАХІД НЕ ПОГОДЖУЮТЬСЯ ЩОДО ПОРЯДКУ НАРАД

Београд, Югославія. — На підготовчій конференції, яка має виготовити програму нарад, накреслити головні теми для обговорення і поладити технічні проблеми для остаточної конференції, що має відбуватися у вересні-жовтні і переглянути наслідки Заключеного Акту Європейської конференції для справ безпеки і співробітництва, що його в 1975-му році в Гельсінках підписали 35 держав, — дійшло до застою щодо питання програми нарад на останній сесії.

Країни Заходу настоюють, щоб у вересні-жовтні представники 35-ох держав перевели вичерпну перевірку чи були додержані постанови Гельсінкських домовлень, включно з тими, які стосуються пошанування людських прав. Натомість комуністичний блок, зокрема Совєтський Союз, домагається, щоб остаточно сесія присвятила головну увагу „планам на майбутнє“, а не питанням дотримання чи недотримання постанов Гельсінкського домовлення протягом минулих років. Юлій Воронцов, голова совєтської делегації, відкинувши пропозицію Фінляндії, щоб справу порядку нарад відложити на пізніше, твердячи, що не бачить причини чому підготовча конференція не може погодитися на становище Совєтського Союзу.

З уваги на цей застій відносно програми нарад на останню сесію, учасники конференції погодилися на пропозицію Болгарії, щоб на день чи два припинити загальні сесії, а дати змогу поладити розбіжності на „неформальних зустрічах“.

Дев'ять держав, які належать до „неформального блоку“, повідомили, що стараються виготовити „компромісовий порядок нарад, на який погодився б і Схід і Захід“.

УЧАСНИКІВ КОНФЕРЕНЦІЇ В БЕОГРАДІ ПОЗНАЙОМЛЕНО З МАТЕРІАЛАМИ КИЇВСЬКОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ГРУПИ

Београд, Югославія (УІС „Смолоскип“). — Від самого початку підготовчої конференції безпеки і співпраці в Європі, яка відбувається в Београді, до Югославії прибули два представники „Смолоскипу“ — Андрій Каркоць (з ЗСА) і Константин Гуйтан (з Канади, який кінчає студії в Англії). Обидва вони від самого початку конференції одержали повну пресову акредитацію, як кореспонденти „Смолоскипу“ в Београді, що їм уможливило доступ до державних делегацій на конференції і безпосередній зв'язки пресового корпусу. Обидва кореспонденти ввіли розповсюдити серед представників світової преси англійськомовні документи і матеріали Київської Гельсінкської Групи — Деклярація і Меморандуми ч. 1, 4, 5, 6, 7, 8, 9, і також Вашингтонського Комітету Гельсінкських Гарантій для України — рапорти ч. 1 і 2.

Вони також нав'язали дружні зносини з чільними

західними кореспондентами і членами делегацій деяких країн, інформуючи їх про київську і вінстонську Гельсінкську групу, їхні домагання та арешти членів київської групи — Миколи Руденка, Олексія Тихого, Миколи Матусевича і Мирослава Маринювича.

В п'ятницю, 17-го червня ц.р. у 3-му по величині югославському щоденнику „Експрес Політик“ появилася велика стаття-інтерв'ю з Андрієм Каркоцем, який притягнув увагу югославських кореспондентів своїм віком — серед всіх акредитованих в Београді кореспондентів він наймолодший (йому 23 роки). Стаття, яка має заголовок „Погляд почерез дірку ключа“, ілюстрована фотографією А. Каркоця і в ній пишеться про його побут в Болгарії на конференції письменників, про його опінію і переконання, що Београдська конференція принесе відпущення між народами та подув свіжого повітря.

ГЕЛЬСІНСЬКА УГОДА ЗБІЛЬШИЛА ТОТАЛІТАРНІ УТИСКИ В ССРСР — КАЖЕ ОКСАНА МЕЛЕШКО

Нью-Йорк (Пресова Служба ЗП УГВР). — Нещодавно, через одного з представників Громадської групи для сприяння виконанню Гельсінкських угод на Заході, Леоніда Плюща, стало відоме звернення Оксани Мелешко, члена Української Громадської Групи для сприяння виконанню Гельсінкських угод, до Београдської конференції.

Подасмо повний текст звернення.

„До Београдської конференції для підсумування виконання Гельсінкських угод!“

Член Української Громадської Групи для сприяння виконанню Гельсінкських угод, Мелешко Оксана (1905 року нар.)
Київ — 86,
Верболюзна 16

23 травня 1977 року у заяві до Президії Верховної Ради СРСР я писала про переслідування, що їх зазнавала і зазнає Українська Громадська група для сприяння виконанню Гельсінкських угод на Україні, про переведені обшуки, а в слід за тим арешти чотирьох з десяти членів групи.

Копію тої заяви долучую до цього звернення.

Заїснула така ситуація, що підписавши Гельсінкський договір, керівники відповідних організацій в нашій країні нічого не зробили для здійснення Заключеного Акту в гуманітарній ділянці, де йдеться про права людини.

Документи Гельсінкського договору, що їх знаходять у членів групи під час обшуків конфіскують, а правооборонна діяльність групи розглядається органами прокуратури і КГБ як антирадянська, свідомо ворожа радянському устрою.

Скарги, протести, заяви вислані членами групи до вищих радянських інстанцій.

Відзначення Тижня Поневоленних Націй біля статуї Свободи

Нью-Йорк (СВУ). — В неділю, 12-го червня 1977 року, тут в готелі Бйлтмор, відбулося засідання Екзекутиви й Ради Директорів організації Американці за Визволення Поневоленних Націй, Інк., (АВПН) на якому вирішено справу відзначення Тижня Поневоленних Націй у 1977 році біля Статуї Свободи, яке відбудеться в неділю, 24-го липня.

Нарадами провадила д-р Валентина Калінін, президент АВПН, а секретарював д-р Р. Горощко.

Для підготовки відзначення ТПН покликані спеціальну Комісію в складі: д-р В. Калінін — голова, Любомир Іванов (болгарин) — заступник, д-р Р. Горощко (білорус) — секретар, Л. Златков (болгарин) — скарбничка і відповідальні за окремі ділянки політичної акції ред. В. Коваль (СВУ), п. Бей Булат (Півн. Кавказ), Іскандер Нечер (татарин).

Прийнято пропозицію Бей Булата, щоб під час офіційної частини відзначення дати можливість виступити з коротким словом представникам кожної національної групи, що є членами АВПН.

Як і кожного року, Екзекутива запросить до Статуї Свободи цілий ряд конгресменів, сенаторів і губернаторів стейтів Нью-Йорк і Нью-Джерсі, на території яких знаходиться статуя.

Буде запрошений Дж. Картер — президент ЗСА.

Нарада ухвалила вислати листа до Уряду Швеції в обороні білорусів, який на захопленому літаку перелетів з СРСР до Швеції і просить політичного азилу.

Вперше на нараді АВПН були привітані представники росіян з найновішої еміграції, Ігор Сінявін і П'яотр

цій там не розглядаються, але їх відсилають до тих, сваюля яких спонукала їх написання.

Українську громадську групу в Києві створили люди, які повірили в правосильність і необхідність Гельсінкських угод і взяли на себе благородний обов'язок сприяння їх здійсненню.

Підписи під Гельсінкськими угодами поставили не тільки керівники СРСР, але й 34 представники країн, учасники конференції. Можна було сподіватися, що всі були зацікавлені у виконанні Гельсінкських угод.

Я, як член групи, який ще на волі, звертаюся до Вас не тільки за співчуттям, але ради конкретної допомоги. Микола Руденко, Олексія Тихий, Микола Матусевич, Мирослав Маринювич мусять бути звільнені!

Діяльність Української громадської групи не може бути зрівняна!

Відсутність основних конституційних свобод і гарантій свободи слова, друку, зібрань, демонстрацій і т. д. була питомою для нашого закритого суспільства й раніше. Нове, що відбувається зараз, це — жорстоке переслідування, використання будь-якого політичного іншедумання, багаточисельні обшуки, арешти, виключення з праї, застрашування і інколи звичайний шантаж — все це свідчить про те, що підписана Радянським Союзом Гельсінкських угод не причинилася до демократизації країни, а навпаки, привело до ще більшої тоталітарності державних і суспільних інституцій.

Якщо Београдська конференція нічого не змінить, то результати цього розриву між дійсністю і теорією можуть привести до непередбачених результатів.

О. Мелешко

Болдирев, які від імені родини їхніх поглядів бажують співпраці з неросійськими народами ССРСР і його сателітами.

Зовсім недавно двох названих вгорі КГБ виникло з ССРСР на Захід за протисовєтські погляди.

Ігор Сінявін зачитав на нараді „Основу для співробітництва“ („Платформу для співробітництва“), в якій колоніалізм є не лише ворогом неросійських народів ССРСР, але й самих росіян, а тому для його знищення треба боротися спільними силами. Платформа в історичному минулому й сучасному навіслює багато актуальних проблем, які наразі сьогодні в ССРСР, а найголовніша з них це проблема національного поневолення неросійських народів. Група росіян до яких належать І. Сінявін і П. Болдирев, як є зазначено в платформі, визнає законність вимог неросійських народів ССРСР щодо їхньої державної незалежності без жадних передумов.

Саме такою постановою, заявили росіяни, їхня група відрізняється від неперерішества Солжениціна і Сахарова щодо розв'язання національної проблеми неросійських народів ССРСР.

Після дискусії над зачитаною платформою, в якій забирали слово Г. Абдулєєв (грузини), Іскандер Нечер (азербайджанці), В. Коваль (українці), Султан Мансур (туркестанці), Р. Горощко (білоруси), Бей Булат (чеченці) і інші, з деякими уточненнями привітали на нараді представників неросійських народів погодилися з її змістом та доручили Екзекутиві АВПН опублікувати в пресі.

СВОБОДА
UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07303.
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Передплата: на рік — \$30.00, на пів року — \$16.00, на 3 місяці — \$9.00. Для членів УНАО 65¢ міс. За кожну зміну адреси — 25¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Скомпромітована „нова лівиця”

В кінці 1960-их і на початку 1970-их років т. зв. „нова лівиця” переводила в ЗСА гучні і масові протестні демонстрації проти участі Америки у війні в Індокитаї, зокрема вимагаючи відкликання американських військових частин із Південного В’єтнаму, як теж припинення військових акцій в Камбоджі та Лаосі. Між противниками „вмешування” ЗСА у ту війну були і такі, які дуже похвалюючи висловлювалися про Північний В’єтнам і комуністичних повстанців В’єт Конг, заявляючи, що північно-в’єтнамці і партизани — це „дійсні речники” в’єтнамського народу, які, мовляв, принесли тому народові мир, волю, пошанування людських прав, соборність, незалежність тощо. Подібно вихвалявала „нова лівиця” комуністичні рухи у Камбоджі і Лаосі, а тодішні уряди тих двох країн, які уряд Південного В’єтнаму, „лівиця” називала „фашистськими режимами” і протестувала проти їхньої внутрішньої і закордонної політики.

В першій половині 1975-го року „сповнилися мрії” багатьох членів американської „нової лівиці”, бо в цілому В’єтнамі, як теж у Камбоджі і Лаосі владу захопили комуністи, захопили її не шляхом військових виборів, а збройною агресією. Північний В’єтнам завоював територію Південного В’єтнаму, брутально порушуючи паризькі мирові домовлення, підписані в січні 1973-го року.

Весною 1975-го року члени американської „нової лівиці” раділи, що в Індокитаї, мовляв, перемогли „прогресивні сили”.

Проте, ця радість була короткотривалою, бо з Камбоджі почали наспівати вістки про масове переселення мешканців міст до сіл по цілій країні, про арешти, масові розстріли „ворогів народу” тощо. З В’єтнаму теж проливалися і далі продаються жалюві вістки про концетраційні табори, арештування невинних осіб під закидами „контрреволюції” і „зради батьківщини”, про масові езекуції, переслідування віруючих, порушення всіх політичних і загальнолюдських прав. Подібні вісті наспівують теж із Лаосу.

Логічно можна б було надіятися, що ті американці, які в 1960-их і 1970-их рр. так гостро засуджували антикомуністичні уряди Південного В’єтнаму, Камбоджі і Лаосу за дієсні і згодом порушення людських прав, заявляючи, що роблять це тому, бо обстоюють „принципи демократії та гуманності”, почнуть тепер теж організовувати масові протестні демонстрації проти терору комуністичних урядів тих трьох держав. Адеже повідомлення про жахіття в тих комуністичних країнах — це не видумки, а факти, potwierdжені численними відомостями з В’єтнаму, Камбоджі та Лаосу.

Проте, жахливих протестних демонстрацій члени колишньої „нової лівиці” не організують, хоча цього вимагала б послідовність, якщо вони дійсно були зацікавлені „демократією та гуманністю”, коли протестували проти антикомуністичних урядів країн Індокитаю і проти „вмешування” ЗСА у війну в тій частині світу. Не тільки нема масових демонстрацій, але велика більшість колишніх активних членів „нової лівиці” навіть одного критичного слова не висловлює про теперішні режими в державах Індокитаю. Правда, на початку цього року 110 колишніх активістів „нової лівиці”, між ними співакка Джон Базз, д-р Деніел Елсберг, поет Аллен Гінсберг, колишній католицький священник Філіп Берріген та інші, вислали петиції до уряду тепер вже „об’єднаного” комуністичного В’єтнаму, в яких висловлювали своє „створювання згодоміями закладами”, що Ганой порушує людські права і „не виконує своїх обіцянок створити таке суспільство і політичну систему, які були б базовані на принципах толерантності і полагождення розбіжностей шляхом дискусій”. Згадані 110 осіб просили Ганой дозволити міжнародним харитативним організаціям прислати своїх представників до В’єтнаму, щоб ці представники „мали змогу заперечити заклади” проти в’єтнамського уряду.

На тому „протест” тих колишніх ативоєнних активістів закінчився. Як блого виглядає той „протест” проти комуністичного терору в країнах Індокитаю в порівнянні з масовими протестними демонстраціями, що їх організували ті самі люди проти антикомуністичних урядів тих держав!

М. Платковський

ПРО „ДЕКЛЯРАЦІЮ В УКРАЇНСЬКІЙ СПРАВИ”

„Свобода” та інші українські часописи передували згадану в наголовку декларацію, що появилася в польському журналі „Культура” в Парижі. Увага присвячена з українського боку цієї декларації, зрозуміла, бо вона справді знаменна і викликає цілу низку різномірних думок.

Передусім належить ствердити, що хоч декларацію видало від якихось організацій чи офіційних політичних чинників, бо підписали її лише індивідуально визначні російські, польські, малярські і чеські діячі, але ця декларація не являє собою тільки особистої думки підписаних, але радше певних середовищ, оскільки там фігурують прізвища співробітників і навіть редакторів часописів, що відзеркалюють настрої поважних кіл кожної національності. Польська „Культура”, російський „Континент” та малярський чи чеський часописи (ішаво відмітити, що серед підписаних немає ні одного представника руської еміграційної громадськості) репрезентують дуже поважні течії думок еміграційних кіл і, зокрема польська „Культура”, мають позитивний відгук серед суспільств в країнах походження цих емігрантів.

Декларація відноситься головню до українців, як до „найбільшого в рамках СССР поневоленого народу”, але вона у рівній мірі заторує справу усіх поневолених неросійських народів СССР. В декларації слушно і дуже слушно стверджується, що „не буде справді вільних поляків, чехів чи малярів без вільних українців, білорусів і, в остаточному, без вільних росіян”. Це те, що вже від давнього часу твердили українські політичні кола. Якщо не буде захиста на новітній совєтсько-російській імперії і не впаде в ній сьогоднішній тоталітарний і колоніальний режим, то не зможе визволитися з-під совєтської „опіки” т. зв. сателітні держави. Не зможе, ідучи далі, визволитися також Східна Німеччина і не зможе позбавитися постійної загрози від Сходу західна Європа, а може й цілий світ. І тому, хоч може це звучити трохи претенсію, головним завданням представників сателітних народів, а також знову ідучи ще далі, представників народів західного світу, — це підтримувати, в своїх власних інтересах, боротьбу за свободу народів СССР. Тут знаходить своє практичне примінення гасло „за нашу і вашу свободу”, при чому, в нинішній момент, на першому місці стоїть боротьба за свободу народів СССР, що одночасно означає боротьбу і за свободу

сателітів й інших, нині ще вільних народів. Українці, звертаючись за закликами до своїх західних сусідів, щоб зосередити й поєднати зусилля у боротьбі проти спільного ворога — російсько-совєтського імперіалізму — робили це без уваги на деякі ще „нерозв’язані” взаємні справи. Маємо на увазі справи територіального розмежування. Не роблять цього і автори декларації, розуміючи, очевидно, що в нинішніх обставинах на перший план висувається справа виборення свободи і справжньої незалежності для кожного народу, без чого загрожене саме фізичне існування кожного з них, „бути чи не бути”. Не роблять цього, зокрема, підписані росіяни, хоч і з ними є багато спірних моментів у цьому питанні: не до УССР, а безпосередньо до РСФСР належать такі етнографічні українські землі, як цілі області колишніх Вороніжчини, Курщини, Харківщини тощо, не говорячи вже про справу Кубані. Але ми, українці, залишаючись непохитно на засадах етнографічного розмежування, не можемо тепер починати спір за ті речі, які в обличчя страшної загрози для самого існування української нації від російсько-совєтського імперіалізму, не висуваються на перший план.

На окрему увагу заслуговує те місце в декларації, де говориться, що український народ „найперше — побіч литовців — непохитно змагає до виборення своєї державної незалежності”. Але відразу після цього маємо такий додаток: „В кожному разі змагаємо до створення такої ситуації, в якій українці могли б вільно висловитися, чи бажають незалежного державного буття”. Якщо не помиляємося, то цей додаток зроблено хіба для того, щоб не зовсім „налякати” підписаних росіян. Серед них В. Букварський, а може й декотрий інший, виразно висловлюється за самостійність України. Але загаль російських дисидентів стоїть на таких приблизно позиціях: вони, як демократи, вважають, що українці мають право відділитися від Росії, якщо цього забажають. Розшифровуючи такі позиції, приходимо, очевидно, до якогось плебісциту чи референдуму, який мав би показати, чи українці справді хотять мати свою самостійну, незалежну від Росії чи когось б то не було, державу.

Ми, українці, маємо непохитно стояти на тих позиціях, що українці вже здійснили своє право на самовизначення в роках 1918/19, висловлюючись за вільну суверенну, самостійну, незалежну і соборну державу. Отже, тепер (закінчення на ст. 3-ій)

І. Вовчук

БРЕЖНЄВСЬКА ПОКАЗУХА

(2)

За задумом московського керівництва імперії „всенародне” обговорення має подвійну мету в країні, як твердив на пленумі ЦК Л. Брежнєв, „воно без сумніву поліпшить політичний й економічний підсумок цього року...”, „допоможе дальній активізації всього суспільного життя країни. Воно має розбуркати в народі нові творчі сили, надати нового розмаху соціалістичному, піднести відповідальність кожного за доручену йому справу”. („Правда” 5 червня). Політико-економічний стан суспільного життя в країні є такий, що його треба „активізувати”, „розбуркати” творчі сили”, „підніести відповідальність”, організувати обговорення проекту нової конституції.

Галасом обговорення проекту, володарі московського царства хочуть показати світові, що большевицька сатанія імперія не утискує прав людських і національних. Заглушити голосу світу в обороні прав людських, які що далі дужчають після наголошення Президентом і урядом ЗСА в зовнішній політиці принципу оборони людських прав. Вони непокоїть володарів в Кремлі, а особливо перед зустріччю в Београді. Не випаково ж „Правда” за 8 червня обвінчує Президента ЗСА за те, що він у своєму докладі Конгресові „не чіпає виконання Гельсінкських домовлень і оборони прав людини в ЗСА, а видумкує уявне порушення прав людини в Совєтському Союзі”. Щоб показати світові, що в безправній імперії сваволі немає утиску людських прав, що людина якнайширше користується ними, а широкі маси будують соціалізм, прискорили виготовлення тексту конституції до Београдської зустрічі схвалили проект нової Конституції та дали його на „всенародне” обговорення. Дивіться, мовляв, народ будую державу, конституцію схвалює! Чергова брежнєвська показуха.

В Кремлі ніколи серйозно не думали дотримуватися домовлень Заключного акту. Навпаки, прикриваючись ними, посилюли імперську сваволу до неросійських націй і людей. Стверджено, що після Гельсінкських домовлень брежнєвське владування посилює утиски проти оборони людських прав, а особливо жорстоко розправляється з оборонцями національних прав. Брежнєвська конституція хочуть те прикрити, а галасливе обговорення — „всенародне” має допомагати це раз обдури-ти високу політику на заплянованих зустрічах.

В большевицькому царстві неволі, за ленінською диктатурою, совєтська конституція є „могутнім — Я заплатив за неї дорогу ціну — сказав з усмішкою батько — вищу, ніж собі уявляв. Хоч і не грішми. Ми всі виявили здивування, а батько став оповідати історію придбання цієї книжки.

Інтерновані у таборі дошкульно відчували недостачу хліба і... тютюну. У батьковій келії ж старшина тих частин Армії УНР, які допомагали УГА облягати Львів. Цей старшина був наголовим курцем, як і мій батько. Він і був власником „Історії України”. Невідомо, як він ухитився перенести її поза дріт табору. Батько здобувся на небачений вчинок — поборів наліг курити. Свій приділ тютюну віддавав співжильцям-старшині. В заміну отримав від нього „Історію”. — Я знаю її докладно, а ви маєте маленького сина. Хай буде йому — сказав старшина. Справді батько заплатив за неї високу ціну!

Я зразу проявив зацікавлення й любов до Аркасової „Історії України”. Початково оглядав тільки ілюстрації і слухав, як читають її в голос батьки і сестри. Згодом і я взявся читати самостійно, хоч і не все розумів. Зокрема цікавили мене нотатки оліцям, зроблені на маргінесі сторінок попереднім її власником. Заохотили мене до читання слова М. Аркаса: „Я хотів ясно розповісти землякам те, що діялося в Україні... та початок його „Вступу”: „Кожен чоловік повинен знати історію свого рідного краю, свого рідного народу”. А Богдан Лепкий у передмові написав: „Книжка ця написана не для слави, ані для честі, ані для заробітку. Джерелом її — навчати сина, що діялося колись на рідній землі. А. Аркас каже виразно, що зладив її на те, щоб син пізнав минувшину свого народу і щоб полюбив його”.

Отже М. Аркас написав книжку для сина, а мій батько придбав її для... сина, щоб полюбив свій нарід, пізнавши його історію.

Я співчував Василеві Доманицькому, що він, не зважаючи на смертельну недугу, стільки запалу й труду вкладав у підготовку книги до друку. Я подивляв дружину М. Аркаса, що не пожаліла частини свого майна й віддала обтяжливую

СПОГАДИ Л. ПЛЮША

Французька телевізія, у програмі „Апостроф”, що присвячена літературним новинам, представила 10 червня двох авторів і дві книжки:

1. Бразилійського єпископа Дом Гальдер Камара („єпископ бідних”) та його книжку „Навернення єпископа”.

2. Леоніда Плюша та його книгу спогадів „У карнавалі історії”, що є кількіа тижнів тому появилася на французькому книжковому ринку.

Влучний підсумок цієї передачі зробив Бернар Шапуй у найповажнішому щоденнику „Ле Монд” з 12, 13 червня.

„Л. Плюш бажає, щоб рай на землі представився інше як на фірмовому папері ГУЛагу, а єп. Дом Гальдер вважає, що коли Царство Боже на небі, то це не означає, що на землі має панувати царство диявола.

„Виглядає, що все різниці цього віруючого від цього атеїста. Однак, коли вони не говорять однією мовою, то вони думають однаково, вони собі подібні. І якщо всі успішні подібні між собою, то може тому, що кати творять одну своєрідну родину...”

Леоніда Плюша бачили ми шм разом не вперше на телевізійному екрані, починаючи від перших знімків з його приїзду до Австрії, з його подорожі літаком до Парижу, почерез численні репортажі з побуту в Мон-тро та з’їзд ЮНЕФ до „Апострофу”. Тепер вперше бачили ми його відпущений, навіть, часом з усмішкою на устах. Відповідав він спокійно й переконливо на питання редактора передачі — Піво.

Я б сказав, що бачили ми людину, яка мала значний успіх, а одним із успіхів було й те, що він своїми споминами скинув зі себе великий тягар: поклав на папір те, що мусіло дійти до відома прилюдної опії Заходу. І ось ці спомина перед нами у вигляді великої книги. Являють вони капітальне свідчення, яке — все на це вказує — матиме широкий резонанс. Уже бо перед цією передачею в телевізії були обширні рецензії у французькій („Українське Слово”, Париж) пресі, а особа автора й його досвід спецслужбкарні починаються до поширення книги. Годі сумніватися, що книга буде предметом широкого обговорення і в українській пресі.

Можемо тільки заохочувати українського читача до її читання, зокрема коли держав, силою включених в імперський комплекс. Сталінську конституцію 1936 року, яку теж з великим елементом і галасом „схвалювали”, совєтська енциклопедія окреслює, як конституцію „розгорнутого, дійсного соціалістичного реалізму”. В ній бушім то закріплено перемогу соціалістичних відносин в СССР на засадах соціалістичного „демократизму”, який яскраво виявився в кривавих розправах і м’ясорубках людей, плянових всенародовлення неросійських націй, яким конституція гарантувала право виходу з імперського комплексу СССР.

Продовження буде

Іван Кедрин-Рудницький

БАТЬКИ! За життя замолоду ваші діти з найстаршою, найбільшою й найбагатшою українською національною установою поза межами батьківщини, якою є Український Народний Союз, щоб заповісти їм кращу будучність, в нашій громаді у вільному світі нового світового гелена!

Володимир Барагура
АРКАСОВА „ІСТОРІЯ”
(Зі збірки „Калиновий міст”)

Кожен чоловік повинен знати історію свого рідного народу, свого рідного краю — Микола Аркас.

Коли на схилі віку мені інколи жаль за втраченими через воєнні дії й часи скитання земними добрими, то найбільше жалкую за тими, що стоять на грані матеріального й духового — за книжками моєї бібліотеки. Особливо жаль стискає мені серце, коли згадаю „Історію України” Миколи Аркаса. І хоч я придбав собі новий її примірник, він не зміг заступити мені цього її видання, яке я отримав ще в мої дитячі роки. Так багато чуттєвих моментів пов’язують мене з цією першою історією мого народу, яку я мав своєму посьданні, що її втрату відчував як ніколи невтішним розстанням на завжди з дорогою істотою...

Скінчилася українсько-польська війна. Батько вже рік перебував у таборі інтернованих у Домб’ї коло Кракова, запропорнений туди окупційною польською владою, коли армія ген. Галлера оволоділа Немировом. Мама робила героїчні зусилля і промишляла різними способами, щоб утримати трое дітей. Вона мусіла час-до-часу відітати далеко й тяжку та непевну дорогу до Домб’ї, щоб відвідати батька й улегшити йому незвідне життя за колючими дрютами. Там панував безжалісний карний режим, голод, а незадовільні санітарно-гігієнічні умови спричинювали занедужання.

Віддали пошану трьом Матерям

Рій, "Червона Калина", (зліва): Ганя Починюк, Віра Александрович, Елісавета Ілечко, Дана Колодій, Юрчик Александрович, Люба Ілечко, Христя Колодій, Керолайн Пойзлер, Таїса Кіра, Петро Починюк, Марко Пойзлер, Томко Костів; в другому ряді виховники: Нуся Вох, Степан Вох, Олена Галькович, і Одарія Кіра.

День 7-го травня був призначений всім матерям Осередку СУМА в Джерзі Сіті. В цей день молодше та старше юнацтво та дружинники та сеньйори віддали честь і шану Божій Матері, Матері України, та своїй рідній Матері.

Святкування "Дня Матері" ввійшло в традицію у нашому Осередку. Все юнацтво та дружинники зійшлися до домівки представити коротеньку програму своїм гостям, своїм матерям і батькам. Голова Осередку, Нуся Вох відкрила програму теплими словами, підкреслюючи дорожнечу материнського об'язку у напрямку виховання української дитини на чужині. Відтак голова виховниці, подруга Олена Галькович, з допомогою виховниці Одарії Кіри і впорядника Степана Воха, перевели далі програму.

Старші юнаки роя "Лиси" та старші юначки роя "Росали" відклали свої монети віршів звернених до Божої Матері, Матері України, та до рідної матері. Рій молодшого юнацтва, "Червона Калина", переповніла своїм рідним матерям словами віршиків, а тоді кожна юначка і юнак дали своїм матерям подарунок. Цей подарунок — це власноручно мальована тарілка з керамікою гудзьським взором. На закінчення програми всі діти та їхні батьки заспівали матерям многолітствіє, бажаючи їм всього найкращого.

Після святочної програми, все юнацтво та дружинники засіли за столи і разом зі своїми матерями приспівали рідним матерям. Булет приготували дружинники під зарядом голови дружинників, Ірени Шеремети.

О. Г.

Нова Управа Провінційної Ради КУК в Саскачевані

Загальні Збори Саскачеванської Ради КУК відбулися 30-го квітня і 1-го травня ц. р. в залі Українського Національного Об'єднання в Саскачевані з участю представників українських осередків у Саскачевані. Саскачеванський Відділ КУК, окрім делегатів офіційно репрезентували їхні голови Ст. Кузьма й пані А. Нагачевська.

Збори відкрив заступник голови д-р Зенон Погорельський. Він сказав на болю втрату померлого голови Провінційної Ради КУК бл. п. Івана Стратігчука, якого лише день перед Зборами відправлено на місце вічного спочинку. Прийняти постанови з місць хвилюючі мовчання вшанували пам'ять покійного голови.

Зборами проводила Президія в складі: Лев Вовк — президент, Ярослав Сиванюк і Климентій Лазурко — секретарі. До Президії запрошено також представника Централі КУК і голову Шевченківської Фундації д-ра Ізидора Глинка з Вінніпегу.

Відтак подано звіти багатогранної діяльності Провінційної Ради КУК. В ширшій дискусії стверджено, що Провінційна Рада КУК під проводом покійного голови бл. п. І. Стратігчука, планоно й послідовно працювала до реалізації своїх постанов. На підкреслення заслугове виготовлення і передачу урядові Саскачевану двох важливих меморіалів, які спричинили до знесення секції 209-го шкільного Акту, яка забороняла навчання інших мов крім англійської, а також покликання багатокультурного координатора при міністерстві Освіти, яким є Юрій Жеребецький. Стверджено, що уряд Саскачевану, а головне департамент Освіти, Культури і Молоді, що його очолює міністер Е. Тхоржевський, вийшов на зустріч і багато праці позначилось певними успіхами. Стверджено також, що Провінційна Рада КУК за ініціювала кілька проєктів, а один, що заслугове на окреме підкреслення — це Провінційний Конкурс Українського Мистецтва, який проводиться в Саскачевані з великим успіхом на протязі останніх чотирьох років.

Солідаризуючись з ув'язненими Москвою українськими дисидентами в Україні, заініціювано "Голодний Вечір" у Саскачевані з понад 30 учасниками. Заступлені були українські церкви, всі українські організації, а також взяли участь представники місцевої єврейської громади на чолі зі сенатором С. Бакундом.

Після живої і вичерпної дискусії, звіти прийнято одностайно, а уступаючи Провінційній Раді, Збори висловили повне довір'я. Висловлено також подяку Федеральному й Провінційному урядам за моральну й моральну допомогу.

Глибоко обдуману і змістовну доповідь на тему "Збереження Української Культури і Політика Багатокультурності" виступив д-р Ізидор Глинка. Увечері того ж дня в приміщенні Саскачеванського університету того ж дня в приміщенні Саскачеванського університету відбулось прийняття, а головним промовцем від уряду Саскачевану був міністер Освіти, Культури і Молоді Е. Тхоржевський. В програмі прийняття виступив Юнацький Хор "Весна" під ви-

лою управою диригента Святослава Чепига та піаніста п. Павла Гненного. Господарем вечора був міський радник Мирослав Чернецький.

Другого дня у неділю, 1-го травня, по Богослуженні о год. 1-й після полудня Збори продовжувались. На пропозицію Номінаційної Комісії, яка добре попрацювала, обрано Управу Провінційної Ради КУК на Саскачевані у такому складі: почесний голова — суддя Б. Л. Корчинський, голова — д-р Зенон Погорельський, заступник голови — Христя Пастершанк, секретар — Радомір Білаш, скарбник — Альберт Качковський, член Управи — Володимир Поділюк. Комітет шкільництва: проф. Софія Ціпаньник, Марія Чернецька, Леся Кузь, Сесіля Качковська, Олена Білаш; Конкурсовий комітет: Павло Гненний, Анна Михайлюк, Віра Лабач, Степан Кузьма; Організаційно-інформаційний комітет: Лев Вовк, Ярослав Сиванюк, Анастасія Нагачевська; Культурно-Освітний комітет: інж. Стефан Франко, Леся Гур, Святослав Чепига; Фінансовий комітет: д-р Степан Дершко, Володимир Шарко, Тарас Байда, Нікандр Букочевський, Теодор Пасичняк; Провірна комісія: інс. Петро Воробець, д-р Мирослав Небелюк, Степан Войтович, Григорій Сарчук, Михайло Регайло.

Окрім вибраних Зборами членів Провінційної Ради, рішення, що кожний Відділ КУК або представництво КУК у Саскачевані має ви делегувати по одному членові, як своїх представників до Ширшої Провінційної Ради КУК.

Председник Зборів, дякуючи представникові Централі КУК д-рові І. Глиниці за участь та цінні інформації і поради, подякував також усім учасникам Зборів, а зокрема тим, що прибули з дальших містечостей. Новообраній Раді КУК побажав добрих успіхів, витривалості та глибокого розуміння у спільній праці до кращого майбутнього.

Заключне слово сказав новообраний голова д-р З. Погорельський, який зробив підсумок Загальних Зборів, а також накреслив план праці на найближчий час. Він закликав організовану українську громаду до тісної співпраці, а словами Івана Франка закликав бути добрими каменярями. Відспіванням "Не пора" Збори закрито.

Л. В.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ
УНСОЮЗУ!

ПРО „ДЕКЛЯРАЦІЮ“...

(Закінчення зі ст. 2-ої)

ідеться — після упадку совєтської імперії — про автоматичне відновлення цієї погвалтованої більшовицькою навалюю й окупацією держави. Але, як видається, дехто з росіян надіється, що після доби шаленої русифікації, депортації українців із своєї батьківщини і переселювання в Україну чужого елементу, після всього цього українці, мовляв, можуть висловлятися за залишенням у зв'язку — в тій чи іншій формі — з Росією. Можна навіть припустити, що деякі російські шовіністи, які тепер сидять при владі в СРСР і передбачають можливість упадку цього останнього, роблять все можливе, щоб допровадити Україну до такого стану, щоб вона в майбутньому сама відмовилася від незалежної державності.

Це дуже важливе питання. Ми такого, чого прагнуть російські шовіністи, не припускаємо. Якщо українці в 1918/19 роках, після двохсотлітньої неволі царської Москви висловилися за повну суверенність і відірвання від Росії, то це вони зроблять і в майбутньому, після упадку СРСР. Бо ж національна свідомість серед українців ще більше зросла за останні 60 років, не зважаючи на всі заходи окупаційної влади, а може навіть, власне, завдяки ним. Але референдум ми рішуче відкидаємо. Поперше тому, що він є принижуючий для нас, як для великої і свідомої своєї прав нації. Подруге тому, що якщо після упадку СРСР влада опинилася б в руках якогось нового центрального уряду в Москві (хай би із прикметником „демократичний“), то можна побоюватися всяких „чуд над виборчою урюною“, що їх отой центрального уряду в Москві міг би здійснити всякими способами.

Але, з другого боку, чи ми, як демократи, можемо заявити, що Україна самостійно має бути незалежно від того, чи цього буде хотіти чи ні український народ? Очевидно, ми цього не твердимо. Влада, після упадку СРСР, має перейти в Україні до рук уряду суверенної української держави. Цей уряд влаштує справді вільні вибори до першої Конституанти визволеної української держави. А ця Конституанта буде рішати про внутрішній устрій відновленої української держави і про її зв'язки з тими чи іншими чужоземними державами. Ми думаємо, що ці наші позиції повинні зрозуміти всі чужинці, не виключаючи справжніх російських демократів, які борються за визволення і російського народу з-під

тоталітарного більшовицького режиму.

Поминаючи ці міркування, які вириваються після познайомлення з „деклярацією в українській справі“, ми повинні ширше привітати появу цієї деклярації. І, поза поляками, чехами і мадярами, які вже раніше виявляли зрозуміння до української визвольної справи, особливо привітати поставу російських дисидентів, які, хоч може і з деякими застереженнями, такі ставляться позитивно до визвольної боротьби українців. Їх простягнути нам руку треба прийняти ширше і з надією, що це принесе користь і нам, і їм.

Коли взяти під увагу, що і серед деяких жителів кін існують прояви бажання порозумітися з українцями, то разом із деклярацією, про яку мова, приходимо до думки, що, може ми входимо в нову еру стосунків з нашими сусідами і природними союзниками. А з цього може бути користь для всіх нас.

КОЛІСНИЦІ — 3,5 ТИСЯЧ РОКІВ

У Запорізькому районі експедиція Інституту археології Академії Наук УРСР, — інформує київський журнал „Україна“, — при розкопках стародавніх курганів учені знайшли рідкісні речі: кришку розписного саркофагу, перстені, сережки тощо. Тоді ж знайшли найстарішу за віком колісницю, виготовлену приблизно за 1600 років до нашої ери. Вона лежала в могилі на глибині два метри. У колісницю двоє коліс діаметром по шістьдесят сантиметрів, вісь, кузов, що нагадує скриньку зі сушлого дуба. За твердженням учених — ішло в ній троє воїнів.

БАТЬКИ! З'яжіть замолоту ваших дітей з найстаршою, найбільшою й найбагатшою українською національною установою поза межами батьківщини, якою є Український Народний Союз, щоб запевнити їх кращу будучність, в нашій громаді у вільному світі нового світового гелена!

Мистецькі виступи в часі III Конгресу СФУЖО

Чотири дні Конгресу тісно вповнила програма. Поміж ділових і звітів Сесії виступили мистецькі виступи, що відновили думку від актуальних проблем і спрямовували її у світ краси.

Перше таке сильне враження ми пережили на відкритті Конгресу. Поетичним словом промовили до делегатів і гостей письменник Леся Храплива й Ольга Мак. Вірш Лесі Храпливої „Мати“ вголосила Лариса Гвоздич. В есеї „Три Матері“, Ольга Мак переклала паралелю між Юлією, Божою Матір'ю і матір'ю Україною. Силою цього порівняння захопила слухачів.

Завершила ці враження танцювальна група під проводом Квітки Зорич-Кондраської „Веснівка“. Вона відспівала гарно змонтовану збірку гагілок в супроводі танкових рухів. Ділові постаті в чудовому стилізованому одязі лишили незабутнє враження.

У п'ятницю, 27-го травня, можна було оглянути виставку абстрактних картин образотворчих мисткинь. У галереї „Фокус“

вони зайняли невелику залу. Між ними було багато талановитих одиниць. Горішню залу галерії використано на виставку збірки вишивок, що постанала з ініціативи Люби Луцької. Це були зразки, виложені на таблицях. До них ще додано й виставлено зразки вишивок Ярослави Турко, знавця вишивок і вчительки курсу вишивок у Торонто.

Опісля відбувся великий концерт симфонічної музики під проводом Володимира Колесника. Старанно підібраний репертуар вміщував українських композиторів, що при темпераментному владі диригента й умілому виконанні оркестру зворушив слухачів. Зал на концерті була майже вповнена.

В часі бенкету Конгресу в мистецькій частині співала Вікторія Масник. Вона виконала „Мелодії“ Лесі Українки, муз. Петра Гайдамаки, і „Солов'їний романс“, слова і музика А. Кос-Анатольського. Її голос звучав присмерно і створив у привних настрій відпруження.

Л.

В ТРИНАДЦЯТУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
Найдорощого МУЖА

бл. п.

Проф. АТАНАСІЯ МИДЛЯКА

буде відправлена

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА

в четвер, 23-го червня 1977 р., в год. 8:30 ранку

в церкві св. Юра в Нью Йорку, при 7-й вул.

про що повідомляється і запрошує
Родину, Приятелів і Знайомих
дружина МАРТА

У СЬОМУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
мого Найдорощого МУЖА

СВ. П.

ВОЛОДИМИРА ХОЛЕВЧУКА

будуть відправлені

СЛУЖБИ БОЖІ

1-го липня 1977 р., о год. 8-й ранку

в українській католицькій церкві

св. Марії в Озон Парку і в Аргентині.

Про молитви за спокій його душі просить —

дружина МАРІЯ і РОДИНА

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ І СУМНУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашого Найдорощого і Незабутнього МУЖА і БАТЬКА

бл. п. о. протоієрея

ЄВГЕНА НОВИЦЬКОГО

буде відправлена

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА і ПАНАХИДА

в суботу, 25-го червня 1977 року, о год. 10-й ранку

в Церкві-Пам'ятнику св. Андрія Первозванного

в Бавнд Бруку, Н. Дж.

Прошу про молитви за спокій Душі о. Євгена.

Пані-матка ВІРА з СИНОМ і НЕВІСТКОЮ

Глибоко засмучені повідомляємо Рідню, Знайомих, б. Парохіян і Громадянство, що 20-го червня 1977 року відійшов у Вічність, у Балтиморі, Мд., по довгій і тяжкій недугі

бл. п. митрофорний потоієрей

о. ВАСИЛЬ БУЛАВКА

(1890-1977)

ІЄРЕЙСЬКІ ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбудуться в церкві св. Михайла в Балтиморі, Мд.

В середу, 22-го червня і четвер, 23-го червня ц. р. в год. 7-й веч. буде відправлено ПАНАХИДИ в похоронному заведенні Lilly and Zeiller, 1901 Eastern Avenue, Baltimore, Md.

ЗАУПОКІЙНА СВЯТА ЛІТУРГІЯ і ПОХОРОН відбудуться в п'ятницю, 24-го червня 1977 р. в год. 11:30 перед полуднем в Церкві-Пам'ятнику св. Андрія на Українському Православному Цвинтарі в Бавнд Бруку, Н. Дж.

Горем прибиті:

дружина — ЮЛІЯ

син — АНАТОЛЬ з дружиною МАРІЄЮ

донька — ГАННА з мужем ПЕТРОМ САМУТИНИ

донька — РАЙСА ЗЕЛІНСЬКА

ануки:

ОЛЕГ БУЛАВКА з дружиною ЛЕСЕЮ

ЯРОСЛАВА ЗЕЛІНСЬКА-ДЖАНСОН з мужем ВЕЛДОНОМ

МАРІЯКА ЗЕЛІНСЬКА-ОЛІВЕР з мужем ДЖЕЙМСОМ

БОГДАН БУЛАВКА з дружиною КАНІ

ЮРКО ЗЕЛІНСЬКИЙ

правнуки: ТРИГОРІЙ, ЯСОН ОЛІВЕРІ і ЛЯРИСА БУЛАВКА

Ближчі і дальші Рідня в Україні

Увага! УВАГА! УВАГА!

УПРАВА ОСЕЛІ ОДУМ-у „КИЇВ“

запрошує всіх Одумівців, Фундаторів й Прихильників оселі і все Українське Громадянство на

ВІДКРИТТЯ ЛІТНЬОГО СЕЗОНУ НА ОСЕЛІ „КИЇВ“ в 1977 РОЦІ

ПРОГРАМА:

Субота, 2-го липня, 7:30 веч. — БЕНКЕТ

Неділя, 3 липня, 10:00 ранку — СЛУЖБА БОЖА

- Відбудуйте Ваші вакації на нашій оселі, сезон на оселі триває від 2-го липня до 4-го вересня.
- Посилайте Ваших дітей на наш літні табори.
- У справах інформації просимо звертатися, перед сезоном, на телефон (201) 887-9048, під час сезону на адресу оселі:

ODUM Resort, RFD 1, P.O. Box 40
Accord, N.Y. 12404 Phone: (914) 626-7715

Музична Фортепіанова Студія
ОЛЕГА ЛЕВИЦЬКОГО
в Нью Йорку, Н. Й.

повідомляє, що

ІХ РІЧНИЙ РЕЧИТАЛЬ УЧНІВ

відбудеться

в п'ятницю, 24-го червня 1977 р., о год. 7:30 веч.
в залі Українського Інституту Америки
2 Схід 79-та вул. в НЬЮ ЙОРКУ, Н. Й.

Виступатимуть: Христиня Базилевська, Терень Соломон, Богдан Базилевський, Крістофер Іген, Дебра Зукаро, Метью Іген, ЕніМері Зукаро, Дороти Кромптон, Юрій Прудка, Ерік Бренч, Карла Меджіоло, Орест Галія, Юрій Пастернак, Джеймс Кромптон, Алекс Донг, Поля Малія, Адріана Сліж, Монік Стромберг, Марко Сліж, Ігор Підгорецький, Софія Малаховська, Роман Біляк, Анджело Маджіоло, Роберт Іген, Мішел Кромптон, Ліда Залучка, Юрко Гошко, Деніс Чавелі, Наталка Гошко, Катерина Малаховська, Роксана Хеміч, Леся Галія, Даніел Лін, Тамара Самохвал, Олена Підгорецька, Андрій Біляк, Дарка Генза, Леся Плєскул, Енжі Лін, Мотра Прошник, Оля Генза, Варвара Барна, П'єр Стромберг, Джеймді Лін.

Український Музичний Інститут Америки, Інк.
Відділ в Ірвінгтоні, Н. Дж.

Субота, 25-го червня 1977 р., год. 6-та веч.
РІЧНИЙ КОНЦЕРТ УЧНІВ

- Вшанування пам'яті Лева Рєвучького.
- Фортепіанові твори Баха, Генделя і Скарлатті (3 нагоди цього річного стейтового фестивалю).
- „Порівняння життя і творчості трьох композиторів барокко“ — Г. Клим.
- Твори українських і інших композиторів.

Програму виконують: Т. Бабенко, Н. Гнат, Р. Готалюк, Л. Гусак, І. Дан, Н. Завалюк, Л. Олійник, О. Олійник, У. Пінковська, В. Шевченко, М. Шевченко, Н. Шевченко.

Заля УНДому, 140 Prospect Avenue, Irvington, N.J.

ПАТРІАРШИЙ ФОНД ТОВАРИСТВО „СВ. СОФІЯ“ ПОДАЄ ЧЕРГОВІ СПИСКІ ДАТКІВ НА ПОСТІЙНИЙ ПАТРІАРШИЙ ФОНД

3-й СПИСОК:

Особа Н. Н.	\$1,000.00
Збірка в Рочестері, Н. Й.	2,822.50
Дзіндіора Софія, Іван, Брістоль	240.00
Д-р Кіналь Василь, Ярослава, Йонкерс	200.00
Пак Віра, Філадельфія	120.00
Еднака Люба, Ньюарк, Н. Дж.	100.00
Датки сумами понижє сто доларів	258.00

Цей виказ разом \$4,740.50

Загальна сума по день 23 травня 1977 \$38,796.43

4-й СПИСОК

Ярослав і Прена Куровицькі, Нью Йорк	\$1,000.00
Збірка в Бофалло, Н. Й.:	
Бінго — субота	1,000.00
Бінго — п'ятниця	1,000.00
Відділ Т-та за Патріархат ПУК Церкви	500.00
М. Кладочний	500.00
О. О. Бережницький	100.00
Юрій, Прена Лаврівські	100.00
Д-р Т. І. Парфанович	100.00
М. Н. Пікаси	100.00
Бофалло — датки понижє сто доларів	725.00
Д-р Юрій Ісаїв, Філадельфія	100.00
Д-р Андрій Турчин, Блумінгтон, Інд.	100.00
Датки сумами понижє сто доларів	290.00

Цей виказ — разом: \$5,615.00

Загальна сума до дня 31 травня 1977 р.: \$44,411.43

У другому списку Фундаторів Постійного Патріаршого Фонду, поміщеного у „Свободі“ з 21 травня 1977 р., було подано: Янів Надія 500.00 доларів, а правильно має бути: Мр Петро і Лідія Янів зложили 500.00 дол.

Вибачаємось за помилку.

ВІДБУВСЯ СВІТОВИЙ...

(Закінчення зі ст. 1-ої)

ний, педагогічний, медичний, видавничий і адміністративний. — Під сучасну пору СРД, яка є членом СКВОР при СКВУ, виховної референтури СФУЖО, об'єднує 24 організації, або установи із секторами дошкільного виховання в діаспорі. В тому є теж два Видавництва. Іх у Світовій Раді Дошкільці під сучасну пору заступають: Марія Долишна — виховну референтуру СФУЖО, Люба Климкович — Крайовий Осередок Дошкільці ЗСА, Ірина Басер — Крайовий Осередок Дошкільці Канади, Наталя Хоманчук — Референтуру Шкільної Ради УККА, Ярослава Філь — дошкільну референтуру КОУГЦУ в Європі, Ніна Марченко — Референтуру дошкільці Спілки учителів і виховників ВБ, Текля Мосора — Українську Педагогічну Радю Аргентини, Євгенія Мазепа — Дошкільну референтуру Жіночої організації при ХОС у Бразилії, Марія Максимець — садки при Пласті в Канаді, Об'єднання Працівників Літератури Дитячої і Молоді — Іван Боднарчук, Видавництво „Світан — Зілля” в Канаді — Богдан Гошовський. Виховні референтури жіночих організацій, які мають ділянку дошкільного виховання: в Америці: Союз Українок Америки, Український Золотий Хрест, Об'єднання Жінок ОЧСУ, Об'єднання Українських Православних Сестриць (всі об'єднанні в Крайовому Осередку Дошкільці ЗСА); у Канаді: Організація Українок Канади, Об'єднання Жінок ЛВУ, Ліга Українських Католицьких Жінок (всі об'єднанні в Осередку Дошкільці Канади); в Європі: Організація Українських Жінок ВБ, Об'єднання Українських Жінок Німеччини; у Південній Америці: Організація Українських Жінок у Бразилії, Об'єднання Українських Жінок у Венесуелі; Український Жіночий Союз Австрії.

Співпраця з цими членами була різна, в різних роках, залежно від календарі, складу управ, тощо. За час свого існування Світова Рада Дошкільці створила центр дошкільних установ і стала його репрезентативним чинником. Заложивши Крайовий Осередок Дошкільці в ЗСА і Канаді, організувала перші світові, крайові і регіональні сесії і конференції дошкільного виховання, переводила статистичні і ділові опити про стан дошкільця на терені країн поселення, вдержувала з ними організаційний зв'язок. Співдіяла через СФУЖО із Світовим Рухом Матерів, брала участь у зустрічах і нарадах СКВОР при СКВУ, давала проекти до резолюцій, які були проголошені на Світових сесіях СКВУ, чи його Пленарних нарадах. — Працювала для піднесення рівня дошкільного виховання, підготувавши і друкуючи лекції для світличок і підготовчих класів, інструктажі, бібліографію дошкільних видань, програми навчання. Давала ініціативу до курсів учительок дошкільці і дошкільних імпрес. Співпрацювала з видавництвом „Освіта” при видаванні дошкільних посібників, випустила кілька книжкових видань. Пресова референтура редагувала Сторінку СРД у журналі „Рідна Школа” Шкільної Ради УККА і виховні сторінки в інших журналах і часописах.

Не маючи ніяких фінансових приходів, СРД мусила у своїй праці боротися з постійними фінансовими труднощами. Особливо відчутною втратою була ліквідація видавництва „Освіта” під проводом Ярини Гра-

бовенської-Телецько, видавчий співпраці із СРД, низку цінних посібників „Освіта” перестала існувати з браку фінансової бази. — Не бажачи, щоб наступна Управа СРД діяла серед такких труднощів, проголосили ми, у 10-ліття існування центральної дошкільці, з надією, що українська громада його підтримає, маючи на увазі значення українського дошкільного виховання як першого ступеня українсько-знавчої виховної системи.

У дискусії над звітами забирали голос пп. Н. Хоманчук, С. Лещинин, Н. Саварин, М. Завадська, Я. Козловський, О. Генгалю, та ін. Після ухвалення абсолютної уступальної Управи, З'їзд надав почесне членство 6. голові І. Пеленській. Трилітні діти із місцевого садочка, під проводом п-ї Басер, подарували півнітні.

Представниця попросила до слова представницю дошкільних секторів країн далекого віддалення. Не всі члени СРД, які на місцях керують секторами дошкільного виховання, могли прибути на З'їзд і тому деяких із них заступали інші уповноважені. Представниця країн зложили З'їздові теплі привітання і подарили короткі і загальні відомості про стан дошкільця в їхніх країнах. З'їзд сердечно вітає ці слова, які єднали розділених кордонами одною ідейною настановою і стрімліннями.

Вибрано нову Управу з осідком у Торонто, до якої ввійшли здібніша молоді і професійні діячки: голова — Марія Зобнів Мармаш, 6. голова І. Пеленська, заступниця Ірина Басер і Люба Климкович, секретарка — Дарія Емець, скарбничка Романа Келембет, Марія Долишна і Стефанія Луцик — члени. Контрольна комісія: Марія Завадська — голова, Марія Максимець — заступниця, Леся Шуст — секретарка.

Після спільного обіду учасників З'їзду та Світового Конгресу Українського Жіноцтва під проводом духовенства обох об'єднань, Степана Гуцуляка і о. Володимира Шараневича і голови СФУЖО, поклали вінок у стіп пам'ятника Лесі Українки в Гайд Парку, а відтак відвідали модерно влаштований (коштом 10,000 дол.) цілоденний дитячий садок, де гостей привітали учительки, пп. Н. Лучків, І. Горіх та Д. Хандон і к. 30 диточок.

У продовженні нарад, якими проводила тепер п-ї Леся Марків, відбулося відкриття Виставки дитячої літератури; з рамені ОПЛДМ відкрив п. І. Боднарчук, а пояснення до системи Виставки дала письменниця Ніна Мудрик-Мрич. Учителька середньої школи п-ї Віра Андрушків з Детройту виготовила доповідь „Дитяча література” (аналіза і напрями на майбутнє). Заслуженою до сучасних умовин доповідь, викликала живу дискусію над тематикою потрібних сучасних дитячих книжок.

Зміни до Правильника, як теж і постанови прийнято одноголосно. З'їзд привітав наші верховні церковні, шкільні чинники у вільному світі, учительство дошкільця, а в Україну передав привіт тим українським матерям і вчителькам, які в неволі, під постійним наглядом ставників режиму, дають дітям знання рідної мови і основи української духовності, не зважаючи на загрозу переслідування.

Новообрана голова подякувала за вибір і З'їзд закріплює співом українського національного гімну о год. 6-їй вечора.

Українські журналісти вшанували пам'ять Романа Купчинського

(НН). — У п'ятницю, 10-го червня ц. р., точно у першу річницю смерті свого колишнього і почесного голови ред. Романа Купчинського, Спілка Українських Журналістів Америки влаштувала в Нью Йорку Вечір на його пошану. Вечір відбувся у співпраці Літературно-Мистецького Клубу у великій залі Пластового Дому.

При шкере вивпненій залі, між якою було багато молоді, програму відкрила голова СУЖА ред. Ольга Кузьмович, зокрема вітаючи доньку і сина з родинною сл. п. Р. Купчинського. У своєму вступному слові вона накреслила силуету Романа Купчинського, людини різних зашкварів і талантів — журналіста, письменника, композитора, вока і патріота, а вивноуючи в часі цілого вечора функцію „конферансьє” получила поодинокі точки програми відповідними міркуваннями на тему цієї широкої відомості і любовної колоритної постаті, що її видала галицька земля.

У чергуванні програми, ред. Іван Кедрин, один із нечисленних живучих друзів Покійного поділилася із прийнятими споминами з спільної праці у редакції щоденника „Діло” у Львові, а тут після приїзду з Європи у 50-их роках у „Свободі”. Відтак артист С. Крижанівський відчитав

чотири фейлетони „Відгукі дня” з-перед 50-их років, пера ред. Р. Купчинського — Галактіона Чіпки.

У другій частині Вечора виступала виключно молоді, до якої Покійний мав завжди особливе тепле відношення і часто писав для неї пісні та вірші. Молодий співак Андрій Ярош при супроводі Юліани Осінчук відспівав дві пісні Р. Купчинського, Христа Возняк відчитала його вірш „Місто”, „Спека” і „Дош”, а співочий гурток „Гуцулки” з Бріджпорту, під проводом Оксани Тромси закінчив Вечір насатреми піснями під супровід гітар.

Ця відвідувача участь молодих сил — це доказ, що пісні Р. Купчинського дали живуть, хоча і не в такій мірі актуальні як поміж двома світовими війнами. Поява збірника цих пісень (які були розкинені, а то й призабуті) в опрацюванні проф. І. Сенешицького, заповіджена на найближчий час, завдяки старанням друзів ред. Купчинського з В-ва „Червоної Калини” і даткам громадянства. Цим збіркою як і збудуванням гімну Романа Купчинського наша спільнота сплатить прийнятні частини борг у відношенні до людини, що стільки серця і творчих сил їй спільноті віддала.

Варнік прибув до Москви на переговори в справі демілітаризації Індійського океану

Москва. — Пол Варнік, директор Агенції для роззброєння і контролі над зброєю та головний представник ЗСА у переговорах із СССР щодо нового договору в справі обмеження стратегічної атомової зброї прибув у вівторок, 21-го червня, до Москви, щоб розпочати переговори відносно демілітаризації Індійського океану.

Варнік на летовищі заявив, що під час свого побуту в Москві не затрукуватиме питання застою щодо нового договору в справі обмеження стратегічної зброї, а тільки обговорюватиме справу Індійського океану, все ж висловив думку, що остання зустріч державного секретаря Сайруса Венса і советського міністра закордонних справ Андрея Громики в травні в Женеві дає підстави твердити, що „зроблено значний прогрес” та що обидві держави починають доходити до порозуміння відносно „загальних напрямків”.

Ця порівняльно оптимістична заява Варнік дуже відрізняється від недавніх

В травні роздрібні ціни зросли тільки на 0,6 відсотків

Вашингтон. — Бюро робітничої статистики інформує, що протягом травня роздрібні ціни на продукти широкого вжитку та на різні роди послуг зросли тільки на шість десятків одного відсотка. В квітні зріст становив вісім десятків одного відсотка, а в лютому роздрібні ціни були збільшені на один відсоток. Речники згаданого Бюро та Білого Дому твердять, що порівняльно малий зріст в цінах протягом травня означає, що і в наступних місяцях можна передбачувати значне зменшення в цінах різних продуктів, зокрема харчових.

З цієї оптимістичною оцінкою ситуації не погоджується багато республіканських законодавців. Вільям Брок, голова Крайового комітету Республіканської партії, заявив, що протягом наступних місяців можна передбачувати повожний зріст в роздрібних цінах, бо, на його думку, енергетична проблема президента Картера спричинить значні підвищення в цінах різних родів пального, а це матиме загальні інфляційні наслідки.

До українського громадянства Філадельфії

Виконуючи рішення і в дусі Звернення Екзекутиву Українського Конгресового Комітету Америки, Управа Відділу УАКА у Філадельфії на своєму засіданні 15-го червня ц. р., рішила одногослосно звернутися із закликом до українського громадянства Філадельфії та околиці, взяти масову участь у відслоненні пам'ятника Олегові Ольжичеві на Оселі О. Ольжича в Лайтоні, Пенсильванія, в дні 3-го липня 1977 р.

Погорудя Олега Кандиби-Ольжича, одного з найвидатніших провідників Українського Визвольного Руху в часі Другої світової війни і замордованого німецькими нацистами в концетраційному таборі в Саксенгаузені, виготовив маестро Михайло Черешньовський на прохання ОДВУ, членської організації в системі УККА.

Багато українців Філадельфії користає з Оселі ім. О. Ольжича, бо вона недалеко від нашого міста. Тому Управа Відділу УАКА вірить, що широкі кола українського громадянства Філадельфії візьмуть масову участь у всіх урочистостях, зв'язаних із відзна-

Увага! Увага!

СТУДЕНТИ

Чи хочете провести БЕЗПЛАТНО ОДИН ТИЖДЕНЬ ВАКАЦІЙ у горах Кетскілл, на славній оселі Українського Народного Союзу СОЮЗІВКА або біля Чікаго, на оселі Української Кооперативи „Самодопомога” „РАВНД ЛЕЙК”

Якщо так, то Вам ТРЕБА:

- Бути у віці між 16 і 23 роками життя;
- Забезпечити до кінця цього, передконвенційного, 1977 року ДЕСЯТЬ НОВИХ ЧЛЕНІВ, забезпечених на щонайменше 1,000 доларів життєвого забезпечення кожний, і які згорі заплатають односторонню вкладку. Незалежно від безплатних вакацій, ОДЕРЖИТЕ ЩЕ ДОДАТКОВО НОРМАЛЬНУ ВІНАГОРОДУ за кожну тисячу доларів забезпечення.

ДОРОГІ СТУДЕНТИ! Не прогайуйте так виїмкової нагоди, яка дає Вам не тільки безплатні вакації і додатковий заробіток, але також НАГОДУ ЗУСТРІТИ СОТНІ МОЛОДИХ ТОВАРИШІВ І ТОВАРИШОК з різних околиць АМЕРИКИ й КАНАДИ та заключити з ними дружбу.

За інформаціями, як організувати членів, звертайтеся до Ваших місцевих секретарів, або до Українського Народного Союзу:

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ
Ukrainian National Association, Inc.
30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 451-2200, N.Y. Line (212) 227-5250-1

Тел.: (201) 246-0549 (Office & residence)
або (201) 469-6288

SOUTH BOUND BROOK MONUMENT CO. Власник Ю. Безсонів

- Авторизовані репрезентанти, виконавці градостроїт пам'ятника Тарасові Шевченку в Вашингтоні.
 - Приймаємо замовлення й ставимо гранітні й мармурові пам'ятники, манолієт, статуї, різном у бронзі, оздобі й лави на всіх центрах.
- Office and Residence:
Box 445 A, Cedar Grove Rd., Somerset, N.J. 08873 (напроти „Українського Села”, у віддалі 3-ох хвилин від Церкв-Пам'ятника).
Mailing Address:
127 Main Street, So. Bound Brook, N.J. 08880
P.O. Box 316, So. Bound Brook, N.J. 08880

ВИКОРИСТАЙТЕ НАГОДУ: РІДКІСНІ ВИДАННЯ!
Андрій Яковлів: „ДОГОВІР ВОГДАНА ХМЕЛЬНИЦЬКОГО З МОСКВОЮ 1864 р.” \$2.00
Микола Ковалевський: „ПРИ ДЖЕРЕЛАХ ВОРОТБІ” мемуари 3.50
Авраам Шпірін: „У СОВЕТСЬКІЙ КАТВИН” із свідчень політв'язня 1.50
Замовляти можна в книгарському відділі при „Свободі”, пересилаючи чек або поштовою переказ: „СВОБОДА” BOOKSTORE
30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07303
Мешканці штату Нью Джерсі зобов'язані 5% ставкою податку.

ЕКЛАРАТИ ГРОШІ... ЧИ ПОЗИЧАТИ НАЙКОРИШНЕ?
ФЕДЕРАЛЬНИЙ КРЕДИТОВИЙ КООПЕРАТИВ „АМОЛІУМ” В НЬО ЙОРКУ
♦ 6% РИВИДЕННЯ
♦ ФЕДЕРАЛЬНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ \$0 \$40,000 НА ЧЛЕНА
♦ БЕЗПЛАТНЕ ЖИТТЄВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
♦ ПОЗИЧКИ ОСОБИСТІ ТА МОРГЕЖІ НА НИЗЬКІ ВІСНОТКИ І ПОПРАНИ РАТИ
ПО БЛИЖЧІЙ ІНФОРМАЦІЇ ТЕЛ. (212) 473-7310

ВАКАЦІЇ
ДО ВІНАЙМУ НА ЛІТНІ ВАКАЦІЇ
п'ять-кімнатні помешкання, з приватними кухнями і лазничками, для більш або двох родин, можуть спати 7 осіб. Близько до моря. Відкриті від 31-го травня до 30-го вересня ц. р. Ціна поміркована, а за місяць червень і вересень — знижені. По інформації: (215) ME5-2099 або (609) 729-5814
ARTEMIS APARTMENTS
212 E. Crocus Rd. Wildwood Crest, N.J. 08260

Заслужений відпочинок буде мати на „ЗЕЛЕНОМУ КЛИНІ”
Оселя біля Союзівки і Сумівки, на яких може забавитися кожного вікенду.
• Оселя „Зелений Клин” має багато простору для дітей, спортивні площі, басейн, озеро, касино на час дощу і всі вигоди, які потребують.
• Ціни дуже доступні. Прошу дзвонити: (914) 647-6265 або (914) 647-9535
Власники — ОЛЬГА і МИКОЛА ВАСИЛИК

ТАРЗАН, Ч. 7777. Помпук хвалить Мена
SAY, MAC, I SAW THE „RUSHES” OF THE SCENES YOU DIRECTED WHILE I WAS AWAY — THEY WERE GREAT!
THANK YOU, MR. POMPUK...
WE MUST CREDIT JED AND FAWN FOR SOME TERRIFIC ACTING!
OH, I DO... I DO! ANTONY AND CLEOPATRA COULD NOT HAVE BEEN MORE CONVINCING...
YOU THREE ARE SUCH A GOOD TEAM, I'M GOING TO GIVE YOU A CHANCE TO DO THE FINAL SCENES WITHOUT ME „WOSING” AROUND!
YOU MEAN THE DEATH SCENES WITH THE ASP?

Гей, Мек!... Я бачив фільм із тих сцен, які ти режисрував, коли я був відсутній... Сцени вийшли знамениті! О, так!... Я признаю їм

REAL ESTATE
ХОЧЕТЕ ПРОДАТИ АБО КУПИТИ ВУДИНОК, БІЗНЕС, ЗЕМЛЮ звертайтеся до **УКРАЇНСЬКОЇ ФІРМИ GEMINI REAL ESTATE CO.** 98 — Second Avenue New York, N.Y. Tel.: 477-6400

19-РОДИННИЙ ДІМ на продаж на Бронксі, 2533 Aqueduct Avenue, Bronx, N.Y. 10468, коло Veteran Hospital. Ціна \$258,000.00. Готівки \$97,000.00. Рент \$42,000.00. Кликати по 6-й год. веч. М. ДОРОШ, (212) 298-9080

КЕРГОНКСОН, Н. Й. 5-кім. дім, в доск. стані, килими, air cond., вікні, пивниця, гараж, бліз. Союзівки і села. \$28,500.00.
Чудовий дім, на цілий рік. 2 акри над потоком, бліз. Союзівки. Повністю перемодельований. Мусить бути проданий.
KATES REALTY Kerhonskon, N.Y. (914) 626-4141

Vailsburg — Newark, N.J. 1-род. дім, біля Seton Hall University, кілька бл. від кат. церкви і школи, 6½ кімнат, пивниця, ванна і стрих, модерна кухня і лазничка, хата підмурована, і полове алюмінієве сидіння, в дуже добром стані. Ринкова ціна.
2-род. дім, 1 бл. від кат. церкви, новіший дім, 6 і 6 кімнат, вікні, пивниця, гараж на 2 авта, ціною \$49,900.
DNISTER REAL ESTATE 769 Sanford Avenue Newark, N.J. 07106 (201) 374-8334

SINKOWSKY FUNERAL SERVICE 3585 East Tremont Avenue BRONX, N.Y. 10465 Tel.: 868-2475
191 Avenue „A” NEW YORK, N.Y. 10009 Tel.: 674-8830
Директор **НОСІФ СЕНКОВСЬКИЙ** Завідуючій влаштуванням похоронів в калідах, поховань в кожній районі міста. Похорони по мінімальних цінах.

На СОЮЗІВЦІ
Оселі Українського Народного Союзу в Кергонксоні, Н. Й.
ДИТЯЧИЙ ТАБІР
(від 7-11 pp.)
ХЛОПЦІ від 25 червня — 9 липня 1977 р.
ДІВЧАТА від 23 липня — 6 серпня 1977 р.
Під проводом п-ї Стефанії Гаврилюк
Зголошення слати:
Ukrainian National Ass'n Estate
Kerhonskon, N.Y. 12446 (914) 626-5641